

Práce se zabývá radikalizací řecké společnosti a vzestupem politického extremismu v Řecku v letech 2000 až 2012. V tomto období bylo možné pozorovat zásadní proměny na řecké politické scéně a ve společnosti, které se projevovaly rostoucí polarizací voličů a nárůstem populismu, nacionalismu, euroskepticismu, xenofobie a rasismu. V důsledku modernizačních snah vlády Konstantina Simitise (1996-2004), které souvisely s řeckou ambicí stát se plnohodnotným členem EU a eurozóny, vlivem globalizace, imigrační krize a konečně nedávného propadu řecké ekonomiky došlo v Řecku k vytvoření nového společenského konfliktu. Tato práce analyzuje danou problematiku z pohledu teorie štěpných linií Seymoura M. Lipseta a Steina Rokkana a pokouší se tak najít společenské a politické kořeny tohoto konfliktu. Radikalizace řecké společnosti let 2000 až 2012 totiž není novým fenoménem, ale naopak pokračováním dlouhodobých ideologických střetů přítomných v řecké realitě již od doby první světové války. V návaznosti na hlavní konfliktní linie řecké společnosti meziválečného a poválečného období práce definuje vývoj v této problematice po pádu junty v roce 1974. V závěru konfrontuje nová politická témata let 2000 až 2012 s postoji šesti vybraných řeckých politických stran a analyzuje jejich politické programy a ideologická východiska s cílem ukázat, jak dané strany reflektovaly tehdejší společenskou radikalizaci a zda k ní samy přispívaly.